

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 24 oktober 1996 *

I mål C-172/95,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Tribunal administratif d'Amiens, Frankrike, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan

Société sucrière agricole de Maizy,

Société sucrière de Berneuil-sur-Aisne

och

Directeur régional des impôts,

angående tolkningen av bestämmelserna i gemenskapsföreskrifterna avseende olika avgifter inom sockersektorn,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av tillförordnade avdelningsordföranden på fjärde avdelningen C. N. Kakouris (referent) samt domarna P. J. G. Kapteyn och H. Ragnemalm,

generaladvokat: M. B. Elmer,
justitiesekreterare: avdelningsdirektören H. A. Rühl,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

- Frankrikes regering, genom Catherine de Salins, sous-directeur, utrikesministeriets rättsavdelning, och Frédéric Pascal, attaché d'administration centrale, samma avdelning, båda i egenskap av ombud,

- Republiken Grekland, genom biträdande juridiske rådgivaren Georgios Kanellopoulos, statens juridiska råd, och juridiska ombudet Foteini Dedoussi, statens juridiska råd, båda i egenskap av ombud,

- Europeiska gemenskapernas kommission, genom juridiske rådgivaren Eugenio de March och Gérard Berscheid, vid rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 13 juni 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Tribunal administratif d'Amiens har genom ett beslut av den 22 maj 1995, som inkom till domstolens kansli den 7 juni samma år, begärt att domstolen enligt artikel 177 i EG-fördraget skall meddela ett förhandsavgörande avseende flera frågor angående tolkningen av bestämmelserna i gemenskapsföreskrifterna avseende olika avgifter inom sockersektorn.
- 2 Dessa frågor har uppkommit i en tvist mellan aktiebolaget Sucrerie agricole de Maizy (nedan kallat Sucrerie de Maizy), som är ett företag som specialiserat sig på sockerproduktion och vars samtliga tillgångar, rättigheter och skyldigheter, däribland dess anspråk i det förevarande målet, har övergått på aktiebolaget Sucrerie de Berneuville-sur-Aisne och Directeur régional des impôts (den regionala skatteförvaltningen).
- 3 I denna tvist är det fråga om huruvida den eftertaxering är rättsenlig genom vilken skatteförvaltningen har påfört Sucrerie de Maizy tillkommande bolagsskatt för räkenskapsåret 1985/86 (som avslutades den 30 juni 1986) och räkenskapsåret 1986/87 (som avslutades den 30 juni 1987). Eftertaxeringen i fråga avser: a) de belopp som är utestående på grund av lagringsavgiften, elimineringsavgiften och den särskilda elimineringsavgiften, vilka samtliga infördes genom gemenskapsföreskrifterna inom sockersektorn, b) hänsynstagande till de belopp som är utestående på grund av produktionsavgifter som föreskrivs i dessa gemenskapsföreskrifter och de belopp som är utestående på grund av de ovan nämnda två elimineringsavgifterna för uppskrivning av Sucrerie de Maizys lager den 30 juni 1987.
- 4 Det framgår av handlingarna i målet att enligt den franska skattelagstiftningen (artikel 38.2 i den allmänna skattelagen) är avgiftsbeloppet avdragsgillt från

skatteunderlaget för bolagsskatten (det vill säga den beskattningsbara inkomsten), såsom tredje mans fordran. Tredje mans fordran kan bokföras såsom avgifter som skall erläggas vid slutet av ett räkenskapsår enbart om denna fordran, som skall vara i princip säker och exakt bestämd till beloppet, har anknytning till en transaktion vars utlösande faktor kan hänföras till det nämnda räkenskapsåret.

- 5 Skatteförvaltningen företog den ovan nämnda eftertaxeringen eftersom den ansåg att enligt gemenskapsföreskrifterna är för det första lagringsavgiften en omsättningsavgift som har anknytning till avsättningen av socker, och följaktligen har motsvarande belopp anknytning till det räkenskapsår under vilket sockret har avsatts och inte till det räkenskapsår under vilket det har producerats. För det andra grundas elimineringsavgiften och den särskilda elimineringsavgiften på produktionen under regleringsåren 1986/87—1990/91, och de motsvarande beloppen har följaktligen anknytning till dessa räkenskapsår. För det tredje skall de belopp som avser produktionsavgiften, elimineringsavgiften och den särskilda elimineringsavgiften, i egenskap av avgifter som har anknytning till sockerproduktionen, medräknas vid fastställelsen av produktionskostnaderna för Sucrerie de Maizys lager den 30 juni 1987.

- 6 Sucrerie de Maizy anser däremot att enligt gemenskapsföreskrifterna är för det första lagringsavgiften en produktionsavgift vars utlösande faktor är sockerproduktionen och följaktligen har motsvarande belopp anknytning till det räkenskapsår under vilket sockret har producerats. För det andra har elimineringsavgiften och den särskilda elimineringsavgiften anknytning till producenternas verksamhet under räkenskapsåren 1981/82—1985/86 och således skall de motsvarande beloppen hänföras till dessa räkenskapsår och inte till räkenskapsåren 1986/87—1990/91. För det tredje utgör produktionsavgiften och de två elimineringsavgifterna omsättningsavgifter som har anknytning till att sockret avsätts, och följaktligen skall de inte medräknas vid fastställelsen av produktionskostnaderna för Sucrerie de Maizys lager den 30 juni 1987.

- 7 Genom en ansökan av den 14 november 1990 till Tribunal administratif d'Amiens begärde Sucrerie de Maizy befrielse från den tillkommande skatt som bolaget har påförts samt respitränta.

- 8 Tribunal administratif d'Amiens beslutade att begära att domstolen skulle meddela ett förhandsavgörande, eftersom den ansåg att en tolkning av gemenskapsrätten var nödvändig för tvistens lösning. Artikel 1 i detta beslut har följande lydelse:

”Det mål som har anhängiggjorts genom bolaget Sucrière agricole de Maizys ansökan vilandeförklaras till dess att Europeiska gemenskapernas domstol har uttalat sig om de tolkningsfrågor som anges i skälen till detta beslut.”

- 9 Frågorna, som framgår av skälen till beslutet om hänskjutande, syftar till att det genom en tolkning av de relevanta bestämmelserna i gemenskapsrätten avseende den gemensamma organisationen av marknaden för socker skall fastställas
 - 1) om den utlösande faktorn för lagringsavgiften är produktionen eller avsättningen av sockret,
 - 2) om frågan huruvida elimineringsavgiften och den särskilda elimineringsavgiften förfaller till betalning har anknytning till räkenskapsåren 1981/82—1985/86 eller till räkenskapsåren 1986/87—1990/91,
 - 3) om den utlösande faktorn för produktionsavgiften och de två ovan nämnda elimineringsavgifterna är produktionen eller avsättningen av sockret.

- 10 Tolkningsfrågorna formuleras inte i beslutet om hänskjutande. Eftersom lydelsen av de frågor som har ställts till domstolen klart framgår av de gemenskapsrättsliga bestämmelser som nämns i skälen till beslutet och av den där angivna problembeskrivningen, kan domstolen själv formulera dessa frågor.
- 11 Följaktligen kommer nedan för det första frågan om lagringsavgiften, för det andra frågan om produktionsavgiften, för det tredje frågan om elimineringsavgiften och för det fjärde frågan om den särskilda elimineringsavgiften att i tur och ordning formuleras och prövas.

Den första frågan

- 12 I beslutet om hänskjutande anges att "tvistens lösning är beroende av tolkningen av de ovan nämnda gemenskapsrättsliga bestämmelserna vad beträffar den utlösande faktorn för lagringsavgiften".
- 13 I detta avseende bör erinras om att domstolen i domen av den 4 maj 1995 i målet SAFBA (C-19/94, REG s. I-1051, punkt 11) påpekade att "den utlösande faktorn" för skyldigheten att erlägga lagringsavgift, till vilken den nationella domstolen hänvisar, inte är ett begrepp som hör till det aktuella gemenskapsrättsliga regelverket utan i stället härrör från den franska skatterätten. Det åligger emellertid inte domstolen att uttala sig om innebörden av ett begrepp som hör till nationell rätt. Domstolen är däremot skyldig att, inom ramen för samarbetet med de nationella domstolarna, tolka de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna i syfte att närmare ange vid vilken tidpunkt de villkor har uppfyllts som enligt ifrågasvarande bestämmelser uppställs för att skyldighet att erlägga avgiften skall inträda. Det ankommer därefter på den nationella domstolen att, på grundval av domstolens tolkning, tillämpa den nationella skatterätten.

- 14 Med hänsyn till vad som ovan anförts bör i det förevarande fallet den nationella domstolen med sin första fråga anses vilja ha klarhet i om artikel 8.2 tredje stycket a i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (EGT nr L 177, s. 4) och artikel 6.4 i rådets förordning (EEG) nr 1358/77 av den 20 juni 1977 om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker samt om upphävande av förordning (EEG) nr 750/68 (EGT nr L 156, s. 4) skall tolkas så, att de krav som uppställs för att skyldighet att erlægga lagringsavgift skall inträda har uppfyllts vid den tidpunkt då sockret produceras eller avsätts.
- 15 I den ovan nämnda domen i målet SAFBA fastslog domstolen att artikel 8.2 tredje stycket a i förordning nr 1785/81 och artikel 6.4 i förordning nr 1358/77 skall tolkas så, att de krav som uppställs för att skyldighet att erlægga lagringsavgift skall inträda har uppfyllts vid den tidpunkt då sockret avsätts.
- 16 Den första frågan i det förevarande målet skall besvaras på samma sätt.

Den andra frågan

- 17 I beslutet om hänskjutande nämns inte vilka gemenskapsrättsliga bestämmelser avseende produktionsavgift som begäran om tolkning avser. Det framgår emellertid av de yttranden som ingetts till domstolen att de "produktionsavgifter" som nämns i beslutet om hänskjutande är basproduktionsavgiften och B-avgiften, vilka avses i artikel 28 i den ovan nämnda förordningen nr 1785/81, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 934/86 av den 24 mars 1986 (EGT nr L 87, s. 1).

18 I förordning nr 1785/81 stadfästs principen om att producenterna själva får bära den fulla kostnaden för att avsätta det överskott som finns inom gemenskapen. I detta syfte infördes basproduktionsavgiften, som avser produktionen av A- och B-socker.

19 I artikel 28.3 i förordning nr 1785/81 föreskrivs att

”[o]m det vid registrering av de uppgifter som avses i punkt 1 visar sig, efter justering i enlighet med punkt 2 och utan att det påverkar vad som sägs i artikel 29.1, att det uppkommer en beräknad total förlust, skall denna förlust divideras med den beräknade produktionen av A-och B-socker samt av A-och B-isoglukos under det aktuella regleringsåret. Ett belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen som en basproduktionsavgift med avseende på deras tillverkning av A-och B-socker samt av A-och B-isoglukos.

...”

20 Beloppet för denna avgift är maximerat. När basproduktionsavgiften, på grund av den maximering som har fastställts, inte helt täcker den sammanlagda förlusten, det vill säga den totala kostnaden för avsättning av produktionsöverskott, föreskrivs i förordning nr 1785/81 att en ytterligare avgift, benämnd ”B-avgift”, skall tas ut på B-kvoten.

21 I artikel 28.4 föreskrivs i detta avseende följande:

”Om den maximala basproduktionsavgiften inte helt täcker den sammanlagda förlust som avses i punkt 3 första stycket, skall restbeloppet divideras med den

beräknade produktionen av B-socker och B-isoglukos under det aktuella regleringsåret. Ett belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen som en avgift på deras produktion av B-socker och B-isoglukos.

Om inte annat följer av punkt 5 skall denna avgift emellertid inte överstiga

- vad gäller B-socker, ett belopp som är lika med 30,0 % av interventionspriset på vitsocker, samt
- vad gäller B-isoglukos, den del av avgiften på B-socker som skall erläggas av sockertillverkarna.”

- 22 I den del av beslutet om hänskjutande som avser produktionsavgifter anges att ”tvistens lösning är beroende av tolkningen av de ... gemenskapsrättsliga bestämmelserna vad beträffar den utlösande faktorn för de omtvistade avgifterna”. Det är fråga om huruvida de belopp som motsvarar dessa avgifter utgör omsättningsavgifter som har anknytning till avsättningen av socker eller utgör avgifter som har anknytning till sockerproduktionen och om de, som sådana avgifter, skall medräknas vid fastställelsen av produktionskostnaderna för Sucrerie de Maizys lager den 30 juni 1987.
- 23 Det bör i detta avseende påpekas att ”den utlösande faktorn” för skyldigheten att erlägga lagringsavgift, som den nationella domstolen hänvisar till, inte är ett begrepp som hör till det aktuella gemenskapsrättsliga regelverket utan i stället härrör från den franska skatterätten (se avseende lagringsavgift punkt 13 i den förevarande domen) och att domstolen, i en sådan situation, är skyldig att, inom ramen för samarbetet med de nationella domstolarna, tolka de relevanta

gemenskapsrättsliga bestämmelserna i syfte att närmare ange vid vilken tidpunkt de villkor har uppfyllts som enligt ifrågavarande bestämmelser uppställs för att skyldighet att erlägga produktionsavgiften skall inträda. Det ankommer därefter på den nationella domstolen att, på grundval av domstolens tolkning, tillämpa den nationella skatterätten.

- 24 Av det ovan anförda följer att den nationella domstolen genom den andra frågan i beslutet om hänskjutande i huvudsak vill ha klarhet i om artikel 28.3 och 28.4 i förordning nr 1785/81 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlägga de produktionsavgifter som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts vid produktionen eller vid avsättningen av sockret.
- 25 Det bör i detta avseende konstateras att det, enligt den ovan nämnda artikeln 28.3 i förordning nr 1785/81, är produktionen av socker och inte avsättningen av det som leder till skyldigheten att erlägga en basproduktionsavgift. Enligt denna bestämmelse föreskrivs nämligen att avgiften beräknas genom att den totala förlusten divideras med den beräknade produktionen av A-och B-socker "under det aktuella regleringsåret" och att "[e]tt belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen ... med avseende på deras tillverkning av A-och B-socker".
- 26 Av detta framgår att det efter utgången av varje regleringsår är möjligt att, på grundval av den totala sockerproduktionen, fastställa basproduktionsavgiften.
- 27 Detsamma är fallet med B-avgiften. I den ovan nämnda artikel 28.4 i förordning nr 1785/81 stadgas nämligen att denna avgift beräknas genom att restbeloppet av den totala förlusten, det vill säga det belopp som inte täcks av intäkterna från baspro-

duktionsavgiften, divideras med den beräknade ”produktionen av B-socker under det aktuella regleringsåret” och att ”[e]tt belopp som motsvarar det tal som på så sätt räknas fram skall tas ut av de tillverkande företagen ... på deras produktion av B-socker ...”.

- 28 Följaktligen bör denna fråga besvaras så, att artikel 28.3 och 28.4 i förordning nr 1785/81 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlægga den produktionsavgift som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts vid beräkningen av sockerproduktionen efter utgången av varje regleringsår.

Den tredje frågan

- 29 Efter utgången av perioden 1981/82—1985/86 konstaterades ett underskott som uppskattades till 400 miljoner ecu i förhållande till utgifter i samband med exporten av gemenskapens produktionsöverskott. Elimineringssavgiften infördes för att täcka detta underskott.
- 30 I detta syfte har genom artikel 1.9 i förordning nr 934/86 införts en artikel 32a i förordning nr 1785/81. Första stycket i denna artikel har följande lydelse:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av avdelning III skall en elimineringsavgift tas ut under regleringsåren 1986/87—1990/91 från sockertillverkarna och isoglukostillverkarna; avgiften skall avse deras produktion av A-och B-socker samt A-och B-isoglukos och ha till syfte att undanröja det underskott på 400 miljoner ecu som konstaterats efter tillämpningen av kvotssystemet under perioden 1981/82—1985/86.

...”.

31 Det sätt på vilket elimineringsavgiften skall tas ut inom sockersektorn har fastställts i kommissionens förordning (EEG) nr 3046/86 av den 3 oktober 1986 (EGT nr L 283, s. 15; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).

32 I artikel 1.1 i denna förordning stadgas följande:

”Medlemsstaterna skall ta ut elimineringsavgiften från sockertillverkarna och isoglukostillverkarna med de belopp som har fastställts i artikel 32a.2 och 32a.3 i förordning (EEG) nr 1785/81 i två omgångar. Detta uttag av avgiften sker vid det första tillfället före den 15 december under regleringsåret i fråga, vilket utgör en avbetalning, och vid det andra tillfället före den 15 december året efter det nämnda regleringsåret, vilket utgör restbeloppet av vad som skall erläggas.”

33 I beslutet om hänskjutande anges att ”tvistens lösning är beroende av tolkningen av de ovan nämnda gemenskapsrättsliga bestämmelserna vad beträffar dels den utlösande faktorn” för elimineringsavgiften, dels ”den tidpunkt då elimineringsavgiften förfaller till betalning”. Det är fråga om huruvida de belopp som avser elimineringsavgiften utgör omsättningsavgifter som har anknytning till avsättningen av sockret, vilket således utgör den utlösande faktorn för dessa omsättningsavgifter, eller om de utgör avgifter som har anknytning till sockerproduktionen, som således utgör den utlösande faktorn för dessa avgifter, och om de, i sin egenskap av sådana avgifter, skall medräknas vid fastställelsen av produktionskostnaderna för Sucrerie de Maizys lager den 30 juni 1987. Beträffande ”den tidpunkt då elimineringsavgiften förfaller till betalning” är det fråga om att avgöra om de belopp som avser elimineringsavgiften har anknytning till producenternas verksamhet under regleringsåren 1981/82—1985/86, vilket skulle medföra att de hänfördes till dessa regleringsår, eller om de har anknytning till regleringsåren 1986/87—1990/91.

34 Eftersom den utlösande faktorn och ”den tidpunkt då elimineringsavgiften förfaller till betalning”, som den nationella domstolen hänvisar till, inte är begrepp som hör till det aktuella gemenskapsrättsliga regelverket utan härrör från den franska skatterätten, måste domstolen även i detta fall (se punkterna 13 och 23 i den före-

varande domen) tolka de relevanta bestämmelserna i gemenskapsrätten i syfte att närmare ange vid vilken tidpunkt de villkor har uppfyllts som enligt ifrågavarande bestämmelser har uppställts för att skyldighet att erlägga avgiften skall inträda. Det ankommer därefter på den nationella domstolen att, på grundval av domstolens tolkning, tillämpa den nationella skatterätten.

35 Av det ovan anförda följer att den nationella domstolen genom den tredje frågan i beslutet om hänskjutande vill ha klarhet i om artikel 32a.1 i förordning nr 1785/81, i dess lydelse enligt förordning nr 934/86, och artikel 1.1 i förordning nr 3046/86 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlägga den elimineringsavgift som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts under perioden 1981/82—1985/86 eller vid sockerproduktionen under vart och ett av regleringsåren 1986/87—1990/91.

36 Det bör i detta avseende erinras om att i det sjunde övervägandet i ingressen till förordning nr 934/86 anges, avseende inrättandet av elimineringsavgiften, att "[i] syfte att få full täckning för samtliga faktiska utgifter i samband med exporten av gemenskapens produktionsöverskott under regleringsåren 1981/82—1985/86, oavsett den framtida tillämpningen av det självfinansierande system som fastställts i artikel 28 i förordning (EEG) nr 1785/81, bör det införas en elimineringsavgift i denna sektor. Samtliga berörda producenter bör anmodas att solidariskt bidra till att eliminera det underskott, i bokföringstermer ca 400 miljoner ecu, som konstaterats efter utgången av perioden 1981/82—1985/86. Det mest rättvisa sättet att införa denna avgift synes vara att sprida ut den jämnt över en period av fem regleringsår och att låta den utgå för all produktion av socker ... som ... har dragit fördel av de garantier som ges inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden." I det åttonde övervägandet i ingressen till samma förordning tilläggs att "det av praktiska skäl [är] omöjligt att belasta den enskilda jordbruksproducenten eller det enskilda bearbetningsföretaget med denna avgift..."

- 37 Det är följaktligen därför som det i artikel 32a i förordning nr 1785/81 stadgas att en "elimineringsavgift [skall] tas ut under regleringsåren 1986/87—1990/91 från sockertillverkarna ...; avgiften skall avse deras produktion av A-och B-socker..."
- 38 Av detta följer att det är sockerproduktionen under regleringsåren 1986/87—1990/91 som är avgörande för beräkningen av elimineringsavgiften, eftersom det med avseende på denna beräkning inte har angivits att hänsyn skall tas till de enskilda tillverkarnas sockerproduktion under regleringsåren 1981/82—1985/86.
- 39 Det framgår dessutom av artikel 1.1 i förordning nr 3046/86 att erläggandet av elimineringsavgiften skall ske i två omgångar, vid det första tillfället före den 15 december under regleringsåret i fråga och vid det andra tillfället före den 15 december efter det nämnda regleringsåret.
- 40 Följaktligen bör denna fråga besvaras på så sätt att artikel 32a.1 i förordning nr 1785/81, i dess lydelse enligt förordning nr 934/86, och artikel 1.1 i förordning nr 3046/86 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlægga den elimineringsavgift som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts vid beräkningen av sockerproduktionen efter utgången av vart och ett av regleringsåren 1986/87—1990/91.

Den fjärde frågan

- 41 Den särskilda elimineringsavgiften avser regleringsåret 1986/87. Den infördes genom rådets förordning (EEG) nr 1914/87 av den 2 juli 1987 om införande av den särskilda elimineringsavgiften inom sockersektorn för regleringsåret 1986/87

(EGT nr L 183, s. 5; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå) för att eliminera den betydande förlust som kunde förutses för detta regleringsår. Denna förlust kunde inte täckas av intäkterna från produktionsavgiften.

42 I artikel 1.2 i förordning nr 1914/87 stadgas följande:

”Den särskilda elimineringsavgiften skall beräknas för varje sockertillverkare och för varje isoglukostillverkare genom att det belopp som företaget är skyldigt på grund av produktionsavgifter för regleringsåret 1986/87 multipliceras med en koeficient som skall fastställas...

Den särskilda elimineringsavgiften skall erläggas före den 15 december 1987.”

- 43 Tillämpningsföreskrifter för förordning nr 1914/87 utfärdades genom kommissionens förordning (EEG) nr 3061/87 av den 13 oktober 1987 om fastställelse av beräkningskoefficienten för den särskilda elimineringsavgiften inom sockersektorn för regleringsåret 1986/87 (EGT nr L 290, s. 10; vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå).
- 44 I artikel 2 i denna förordning föreskrivs att den särskilda elimineringsavgiften skall tas ut på samma gång som restbeloppet av den produktionsavgift som avses i artikel 28 i förordning nr 1785/81 (första stycket) och att medlemsstaterna i detta syfte före den 1 november 1987 för varje tillverkare skall upprätta en sådan sammanställning som avses i artikel 1.2 i förordning nr 1914/87 för regleringsåret 1986/87 (andra stycket).
- 45 I beslutet om hänskjutande anges att ”tvistens lösning är beroende av tolkningen av de ovan nämnda gemenskapsrättsliga bestämmelserna vad beträffar den

utlösande faktorn..." och av begreppet "den tidpunkt då den särskilda elimineringsavgiften förfaller till betalning".

- 46 Skälen till att den nationella domstolen ställer sig frågan om "den utlösande faktorn" för denna avgift och "den tidpunkt då den särskilda elimineringsavgiften förfaller till betalning" motsvarar dem som redovisas i punkt 33 i den förevarande domen och som avser elimineringsavgiften.
- 47 Eftersom begreppen "den utlösande faktorn" och "den tidpunkt då den särskilda elimineringsavgiften förfaller till betalning", som den nationella domstolen hänvisar till, inte förekommer i det aktuella gemenskapsrättsliga regelverket utan i stället härrör från den franska skatterätten, måste domstolen även i detta fall (se punkterna 13, 23 och 34 i den förevarande domen) tolka de relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna i syfte att närmare ange vid vilken tidpunkt de villkor har uppfyllts som enligt ifrågavarande bestämmelser uppställs för att skyldighet att erlagga avgiften skall inträda. Det ankommer därefter på den nationella domstolen att, på grundval av domstolens tolkning, tillämpa den nationella skatterätten.
- 48 Av det ovan anförda följer att den nationella domstolen genom den fjärde frågan i beslutet om hänskjutande vill ha klarhet i om artikel 1 i förordning nr 1914/87 och artiklarna 1 och 2 i förordning nr 3061/87 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlagga den särskilda elimineringsavgift som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts vid sockerproduktionen under regleringsåren 1986/87 eller före detta regleringsår.
- 49 Det bör i detta avseende påpekas att det framgår av artikel 1.2 i förordning nr 1914/87 att den särskilda elimineringsavgiften är av den arten att den utgör ett tillägg i förhållande till produktionsavgiften. Enligt denna bestämmelse beräknas nämligen avgiften i fråga för varje berört företag genom att det belopp som företaget är skyldigt på grund av produktionsavgifter för regleringsåret 1986/87 multipliceras med en koefficient.

- 50 Av detta följer att den särskilda elimineringsavgiften är av samma art som produktionsavgifterna.
- 51 Med hänsyn till vad som har konstaterats i punkterna 25 och 27 i den förevarande domen avseende de sistnämnda avgifterna bör det anses att det är sockerproduktionen under regleringsåret 1986/87 och inte avsättningen av sockret som leder till skyldigheten att erlagga den särskilda elimineringsavgiften. Skyldigheten uppstår när det belopp som skall erläggas preciseras.
- 52 Beträffande detta belopp har den koefficient som avses i artikel 1.2 i förordning nr 1914/87 fastställts i artikel 1 i förordning nr 3061/87.
- 53 I den förstnämnda bestämmelsen föreskrivs dessutom att den särskilda elimineringsavgiften skall erläggas före den 15 december 1987. I artikel 2 i förordning nr 3061/87 anges i detta avseende att avgiften i fråga skall tas ut samtidigt med restbeloppet av produktionsavgiften (första stycket) och att medlemsstaterna i detta syfte före den 1 november 1987 för varje tillverkare skall upprätta en sammanställning (andra stycket).
- 54 Följaktligen bör den fjärde frågan besvaras på så sätt att artikel 1 i förordning nr 1914/87 och artiklarna 1 och 2 i förordning nr 3061/87 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlagga den särskilda elimineringsavgift som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts vid beräkningen av sockerproduktionen efter utgången av regleringsåret 1986/87.

Rättegångskostnader

- 55 De kostnader som har förorsakats den franska respektive den grekiska regeringen, liksom Europeiska gemenskapernas kommission, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

— angående de frågor som genom dom av den 22 maj 1995 förts vidare av Tribunal administratif d'Amiens — följande dom:

- 1) Artikel 8.2 tredje stycket a i rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker och artikel 6.4 i rådets förordning (EEG) nr 1358/77 av den 20 juni 1977 om allmänna bestämmelser om kompensation för lagringskostnader för socker samt om upphävande av förordning (EEG) nr 750/68 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlägga lagringsavgift skall inträda har uppfyllts vid den tidpunkt då sockret avsätts.
- 2) Artikel 28.3 och 28.4 i förordning nr 1785/81 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlägga de produktionsavgifter som avses i dessa bestämmelser skall inträda har uppfyllts vid beräkningen av sockerproduktionen efter utgången av varje regleringsår.

- 3) Artikel 32a.1 i förordning nr 1785/81, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 934/86 av den 24 mars 1986, och artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3046/86 av den 3 oktober 1986 om tillämpningsföreskrifter för uttaget av elimineringsavgiften inom sockersektorn skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlägga elimineringsavgiften skall inträda har uppfyllts vid beräkningen av sockerproduktionen efter utgången av vart och ett av regleringsåren 1986/87—1990/91.
- 4) Artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1914/87 av den 2 juli 1987 om införande av den särskilda elimineringsavgiften inom sockersektorn för regleringsåret 1986/87 och artiklarna 1 och 2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3061/87 av den 13 oktober 1987 om fastställelse av beräkningskoefficienten för den särskilda elimineringsavgiften inom sockersektorn för regleringsåret 1986/87 skall tolkas så, att de villkor som uppställs för att skyldighet att erlägga den särskilda elimineringsavgiften skall inträda har uppfyllts vid beräkningen av sockerproduktionen efter utgången av regleringsåret 1986/87.

Kakouris

Kapteyn

Ragnemalm

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 oktober 1996.

R. Grass

J. L. Murray

Justitiesekreterare

Ordförande på fjärde avdelningen